

Studii biblice

Lecția pentru 4 ianuarie

Încurajarea spre neprihănire

Versete cheie: „Dacă spunem că nu avem păcat, ne înșelăm pe noi înșine și adevărul nu este în noi. Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nelegiuire.”
1 Ioan 1:8,9

Pasaje biblice selectate:
1 Ioan 1:5-10; 2:1-8

Cercetătorii consideră că această epistolă a fost scrisă în jurul anului 90 d.Hr. Până atunci, creștinismul dobândise o importanță considerabilă, iar credincioșii erau răspândiți în întreaga lume păgână. Multe aspecte ale creștinismului erau apreciate de filozofii greci din acea vreme. Cu toate acestea, ei au căutat să-l combine cu filozofiile lor păgâne, iar mulți au devenit așa-numiți „filozofi creștini”. Apostolul Pavel a avertizat că aceasta era „opunerea ideilor a ceea ce se numește în mod fals cunoaștere”. 1 Timotei 6:20

Epistola lui Ioan a fost scrisă pentru a-i întări pe creștini împotriva acestor învățături subversive ale filosofilor. El i-a îndemnat să se țină strâns numai de doctrinele lui Isus și ale apostolilor și să considere aceste învățături filosofice ca fiind minciuni. Toți acești învățători falși trebuiau considerați reprezentanți ai „multor anticriști” sau oponenți ai lui Cristos, despre care apostolul Ioan a avertizat că erau „chiar și acum” în lume. 1 Ioan 2:18

Scopul lui Ioan în scrierea acestei epistole a fost acela de a-i îndemna la dreptate: „Vă scriu vouă, copilașilor, pentru că păcatele voastre vă sunt iertate pentru numele Lui. Vă scriu vouă, părinților, pentru că L-ați cunoscut pe Cel care este de la început. Vă scriu vouă, tineri, pentru că ați biruit pe cel rău. Vă scriu vouă, copilașilor, pentru că ați cunoscut pe Tatăl. V-am scris vouă, părinților, pentru că ați cunoscut pe Cel ce este de la început. V-am scris vouă, tineri, pentru că sunteți tari, și Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în voi, și ați biruit pe cel rău.” 1 Ioan 2:12-14

La momentul scrierii acestei epistole, apostolul Ioan era destul de bătrân. El devenise foarte blând din cauza experiențelor sale și, astfel, le vorbea cu multă tandrețe atât celor maturi, cât și celor noi în credință. El dorea ca ei să realizeze responsabilitatea importantă de a se abține de la păcat, de a continua

În dragostea lui Dumnezeu și, astfel, de a se maturiza în Cristos.

Este de remarcat faptul că majoritatea creștinilor nu experimentează niciodată plinătatea bucuriei, a păcii și a binecuvântării pe care le-ar putea avea. Mulți se mulțumesc cu principiile de bază ale doctrinei lui Cristos și, ca „copii”, nu merg mai departe spre dezvoltarea deplină a acestor principii în sacrificiu și slujire. (1 Corinteni 3:1). Ioan dorea să trezească mințile și inimile credincioșilor pentru a aprecia și a folosi privilegiile lor în Cristos, astfel încât să crească și să se dezvolte în El.

„Ceea ce era de la început, ceea ce am auzit, ceea ce am văzut cu ochii noștri”, de la începutul lucrării lui Isus, era mărturia lui Ioan. (1 Ioan 1:1). El și ceilalți apostoli L-au văzut pe Cristos în viața și în moartea Lui; L-au văzut după învierea Lui; știau că aceste lucruri erau adevărate. Apostolii au suferit pierderea tuturor lucrurilor în proclamarea cuvântului Adevărului. Filipeni 3:8

Mărturia pe care se bazează credința creștină nu este a omului, ci a lui Dumnezeu. Omul nu avea nicio mărturie demnă de ascultat în această privință până când Dumnezeu nu a vorbit, mai întâi prin Isus, și apoi prin apostoli. Pentru că ei L-au văzut și L-au cunoscut pe Isus, avem mărturia lor sigură, iar „mărturia lor este adevărată”. Ioan 21:24